

Pròleg

El congrés «From jeans to genes: challenges on the road to personalised medicine», celebrat en el marc de la reunió anual de la Xarxa Europea d'Assessorament Tecnològic als Parlaments (European Parliamentary Technology Assessment, EPTA) a Barcelona el 23 d'octubre de 2012, reconeix la importància del camp de la medicina personalitzada que es desenvolupa ràpidament, i que ja s'ha establert a Catalunya gràcies a moltes contribucions rellevants del país. Però, sobretot, la medicina personalitzada és una fita del futur que s'està construint. La medicina serà cada cop més personalitzada. A mesura que els metges adoptin cada vegada més aquest enfocament, es donarà una nova interpretació i vigència al vell aforisme mèdic: «no hi ha malalties sinó malalts». De fet, el camp de la medicina passarà de ser reactiva a ser proactiva i preventiva. La recerca en medicina personalitzada ha de permetre tractaments més eficaços i, en conseqüència, una millora de l'atenció sanitària. L'impuls i els assoliments en aquest camp són una altra mostra del paper tan rellevant que assumeix la ciència en la preservació de la dignitat humana i en la millora del nostre entorn, perquè posa les persones al centre del procés assistencial.

El Parlament de Catalunya, la seu d'aquest congrés anual de la xarxa d'EPTA, és un edifici molt singular, la història del qual explica els últims tres segles de la història de Catalunya. Tot i que fou construït com l'arsenal d'una ciutadella militar, la seva funció no era la defensa de Catalunya, sinó la de controlar-la després de la derrota en la Guerra de Successió espanyola (1701–1714). Barcelona, que havia donat suport a la reivindicació al tron espanyol feta per l'arxiduc Carles d'Àustria, finalment es va rendir a l'exèrcit borbònic l'11 de setembre de 1714, després d'un llarg setge que va acabar amb la presència dels aliats d'Espanya. Aquest dia és recordat com la Diada Nacional de Catalunya. En aquell moment, el rei Felip V va ordenar la construcció del parc de la Ciutadella, on està ubicat el palau, com a instrument de repressió.

Abans d'esdevenir la seu del Parlament, el 1932, durant el Govern de la Generalitat de la Segona República— en el qual totes les regions d'Espanya tenien el dret a l'autonomia— i de nou a partir de 1980, aquest edifici va ser primer un Palau Reial i més tard un museu d'art. Així, al setembre de 2012, quan es va celebrar el Dia Nacional de Catalunya, també vam celebrar el vuitantè aniversari del palau com a seu del poder legislatiu català. La conferència d'EPTA a Barcelona per tant es va dur a terme durant un moment històric i excepcional per a tots els catalans.

En programar aquestes activitats, no podíem haver previst que ens trobarien al mes d'octubre amb la legislatura acabada i amb la convocatòria anticipada d'eleccions per al 25 de novembre. Aquesta novena legislatura es va iniciar al novembre i havia d'acabar quatre anys després, és a dir, el 2014. Diferents esdeveniments importants van fer que el president de Catalunya anticipés les eleccions. L'11 de setembre de 2012, més d'1,5 milions de persones van manifestar-se pels carrers de Barcelona. Per a un país petit com Catalunya, amb una població de 7,4 milions d'habitants això va ser notable. Mai havien sortit al carrer

Foreword

The conference 'From jeans to genes: challenges on the road to personalised medicine,' in the framework of the annual meeting of the European Parliamentary Technology Assessment (EPTA) network in Barcelona on 23 October 2012, acknowledges the importance of this rapidly developing field, which has already become established in Catalonia, through the country's many significant contributions. But mostly, personalised medicine is a landmark of the future currently under construction. As physicians increasingly adopt this approach, a new interpretation and validity will be given to the old medical aphorism, "there are no diseases, only sick people." Indeed, the field of medicine will shift from being reactive to being proactive and preventive. Research in personalised medicine will allow for more effective treatments and, consequently, an improvement in the quality of healthcare. The momentum and achievements in this field, in these still early stages, are a good example of the role that science assumes in preserving human dignity, by putting people at the centre of the healthcare process.

The Parliament of Catalonia, the site where this annual EPTA conference was held, is a very unique building whose own history explains the last three centuries of Catalonian history. Although it was built as the arsenal of a military fortress, its function was not to defend Catalonia but to control it after its defeat in the War of the Spanish Succession (1701–1714). Barcelona, which had supported the Archduke of Austria's claim to the Spanish throne, finally surrendered to the Bourbon army on 11 September 1714, following a long siege that ended with the presence of the allies in Spain. This day is remembered as the National Day of Catalonia. At that time, King Philip V ordered the construction of the Ciutadella park, the location of the palace, as an instrument of repression.

Before becoming the Parliamentary headquarters, in 1932, during the Government of Catalonia of the Second Republic—in which all of Spain's regions had the right to autonomy—and again beginning in 1980, this building was first a Royal Palace and later on an art museum. Thus, in September 2012, when we celebrated the National Day of Catalonia, we also celebrated the palace's 80th anniversary as the headquarters of the Catalan legislature. The EPTA conference in Barcelona therefore took place during an exceptional, historic moment for all Catalans.

In scheduling these activities, we could not have foreseen that in October 2012 the Parliament would cease meeting and early elections would be held in November, since the 9th legislative term began in December 2010 and was expected to finish, as always, four years later, in this case in 2014. Several important events led the Catalan President to anticipate the elections. On 11 September 2012, more than 1.5 million people marched through the streets of Barcelona. For a small country like Catalonia, with a population of 7.4 million people, this was remarkable. Never had so many Catalans taken to the streets in such a festive, democratic, and civic manner, but nonetheless with an undeniably assertive tone. They came out to demand wider freedoms, claiming their right to decide Cata-

d'una manera festiva, democràtica, cívica, i amb un to innegablement reivindicatiu tants catalans. I van sortir per demanar més drets i llibertats, reclamant el seu dret a decidir el seu futur com a poble. Després de trenta anys d'estat autònom a Espanya, i després de trenta anys de tenir una autonomia insuficient per a la voluntat del propi poble de Catalunya, després del col·lapse d'aquest sistema autòmic, el que ha volgut i el que vol el poble de Catalunya és clarificar el seu estatus jurídic, polític i constitucional. I va ser per aquesta raó que el president de la Generalitat de Catalunya va dissoldre el Parlament i va convocar eleccions anticipades.

En tot cas, vull fer arribar un missatge de pau alhora que els demano que el transmetin als seus col·legues i conciutadans. Els catalans som on sempre hem estat. Som una nació d'Europa, som un país de pau i de concòrdia, amb una llengua pròpia, el català, parlada per 10 milions de persones, amb una cultura i una identitat diferenciada, que ha tingut unes institucions molt antigues d'autogovern i basades en el pactisme. És important saber que el primer president de la Generalitat de Catalunya va ser escollit al segle XIV, el 1359. Catalunya té una identitat històrica diferenciada, i és per això que sempre hem defensat que Catalunya és una nació, una nació sense estat, però una nació que té el desig de poder decidir el seu futur. Som un poble que aspira a contribuir al benestar comú i al progrés d'un ideal de construcció europea que la uneixi i l'enforteixi des de la seva rica diversitat. En aquest marc, no hauria de sorprendre a ningú que ens plantejem el nostre dret legítim i democràtic a decidir el nostre futur com a poble.

Vivim també moments de turbulències econòmiques. Tenim molt clar que de la crisi hem de saber fer oportunitat. Ens els àmbits de recerca, innovació, talent, etc., per progressar cal optimitzar recursos i donar suport a l'excel·lència, cal concentrar esforços en aquells projectes que sobresurtin i demanar la implicació del món empresarial i de l'economia productiva, i també l'activisme de la societat civil. Hi ha molts exemples a Catalunya en els quals allò que no han pogut fer les estructures públiques ho ha fet la societat civil catalana. És un projecte de país i no pas del govern de torn, no és un caprici d'alguns sinó una necessitat de tothom. La ciència i la tecnologia són motors econòmics i socials que contribueixen al prestigi de les nacions, petites o grans, que han apostat per l'economia del coneixement, com ha estat el cas de Catalunya des de fa anys. El nostre país vol pertànyer a aquest grup selecte de nacions ben posicionades davant els reptes del segle XXI. La ciència i el seu mètode ens donen vies positives per encarar el futur. Totes dues ens ensenyen a fer-nos les preguntes pertinents i no pas a imposar respostes. I totes dues emfatitzen la importància de tenir una mentalitat oberta i un tarannà constructiu i també donar protagonisme a la creativitat i a la innovació.

Desitjo que el treball i els debats han sorgit d'aquesta reunió d'EPTA serveixin per estrènyer relacions entre les entitats i les persones participants i els governs que representen i, alhora, per afirmar el valor de l'assessorament en matèria científica i tecnològica per la millora de la qualitat legislativa i de l'activitat parlamentària, però també per a la difusió del coneixement científic.

Núria de Gispert

Presidenta, Parlament de Catalunya

lonia's future as a country. After 30 years of state autonomy in Spain—30 years of insufficient autonomy, in which the will of the people of Catalonia was ignored—and after the collapse of the autonomic system, the Catalan people have always sought and continue to seek a clarification of their legal, political and constitutional status. It was for this reason that the President of the Government of Catalonia dissolved the Parliament of Catalonia and called early elections.

In any case, I want to leave a message of peace that I ask you to convey to your colleagues and fellow citizens. Catalans are where they have always been. We are a European nation, a country of peace and harmony, with its own language, Catalan, spoken by 10 million people, with a distinct culture and identity, with its own, very old, self-governance institutions founded on formal pacts. It is important to know that the first President of the Government of Catalonia was elected in the 14th century, in 1359. Catalonia has a distinct historical identity, which is why its citizens have always argued that it is a nation, a nation without a state, but a nation with a desire to decide its own future. We are a nation that aspires to contribute to the welfare and progress of a common ideal of European integration, uniting and strengthening it through its own rich diversity. Accordingly, it should come as no surprise that we consider it to be our legitimate and democratic right to decide and redefine our future as a people.

We also live in times of financial and economic turmoil. We are convinced that the crisis is also a moment of opportunity. In terms of research, innovation, talent, etc., progress requires that we optimise our resources and support excellence, concentrating our efforts on those projects that stand out and demanding the involvement of the private sector, the productive economy, and civil society in their success. There are many examples in Catalonia in which goals that could not be achieved by public structures were adopted as the responsibility of Catalan civil society. This is the task of a country, not of the latest government in power, it is not the whim of a few, it is a universal need. Science and technology are social and economic engines that contribute to the prestige of nations, whether large or small, that have opted for a knowledge-based economy, as has long been the case in Catalonia. The country seeks to belong to the select group of nations that are well positioned to meet the challenges of the 21st century. Science and the scientific method have given us positive ways to face the future. Both teach us how to ask the right questions and how to avoid imposing pre-formed answers. And both emphasise the importance of keeping an open mind and a constructive spirit as well as the need to grant creativity and innovation the recognition that they deserve.

It is my wish that the work and discussions that have arisen from this EPTA meeting strengthen the relationships between the relevant institutional entities and the governments represented by the meeting's participants, and affirm the value of scientific and technological advice in improving not only the quality of legislative and parliamentary activity, but also the dissemination of scientific knowledge.

Núria de Gispert

President, Parliament of Catalonia